

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Io. Freinshemii Commentarii in libros svperstites Q. Cvrtii Rvfi

**Freinsheim, Johann
Curtius Rufus, Quintus**

[Argentorati], [circa 1639 oder später?]

Cap. 10

urn:nbn:de:bsz:31-103771

Demetrii Oratione ad patrem Philippum. Quis dies? quo lustratus exercitus, quo inter diuisam victimam praelatis omnium qui vnquam fuerit Macedoniae regum armis regis, duo soli tua tegentes latera, pater, praenecti sumus, & secutum est Macedonum agmen. De eadem lustratione, sed non adeo plene, Curtius &c. Raderus. De canibus simile quid refert Hist. del Cortes fol. 227. b. vbi de Pazucenis: s' contro per la via morte saette fite per la terra, & alla inirada della terra certi huomini che facenano quatro quarti un cane, & l'uno & l'altro era segno di guerra.

VLTIMO IN CAMPO) Partes illae praecisae vtrimque in vltimis campi illius, in quo lustrabatur exercitus, partibus ponebantur. *vltimo* ergo hic pro extremis campi partibus accipitur. Raderus. Ponebantur in dextro sinistroque latere, aut quasi margine, campi.

10, 9, 21. EIVS NOMINE ABVENTIS) *Rex nomine est quis saepe, vim alter obtinet, inquit senarius apud Gruterum, qui ex Tacito 6, 43, 4. subicit: Tunc Hiero pueritiam Tiridatis increpat: neque penes Arsacidem imperium, sed inane nomen apud imbellem externa mollitia, vim in Abdagestis domo. Consulatur Plin. orat. ad Traian. cap. 88. Raderus. Abuentis editi, pro abuentes, vt in Mss. fere semper scribi comperio: quod hoc loco monuisse, in similitum etiam patrocinium valere postulo.*

LOCI RELIGIONE) Nihil sacrum aut religiosum impiis & hostibus. Sic Virg. *Aen.* 2, 560. Pyrrhus Priamum - - altaria ad ipsa venemem Traxis &c. [Adde Xenophont. lib. 6. hist. Graec. de Mantineis in templum Dianae confugientibus: Appian. Mithrid. de Prussia.] Modeste & pie Alexander sup. 4, 4, 13. victoria in Tyriis vlus. De aris & asylis templorum statuarumque copiose Alexander Neapol. 3, 20. De confugijs Christianorum etiam iurisperiti. Alii tamen scriptores Iustin. Arrian. Diodor. Orof. negant interfectum, additque Diodorus 18, 3. Lydiae praetorem factum. Raderus. Alii quidem scriptores interfectum nec tradunt, nec negant: at Diodorus expresse affirmat sequenti statim capite: itemque Arrianus apud Photium.

10, 10, 1. IMPERIUM DIVIDI) Talem diuisionem regnorum perniciem esse docet Arnif. de Rep. 2, 2, 7. & Tholosan. lib. 25. Porro diuisio prouinciarum inter duces Alexandri plerisque memoratur, quorum consensum aut discrepantias, itemque deprauationes secundum literarum seriem, velocius intellectus ergo, vt vides subiecinus.

REX QUIDEM SVMMAM) Aridæus toti imperio cum regia potestate, siue nomine potius, praefectus est. Idem tradit Diodorus 18, 2. Appianus Syriacis. Dexippus apud Phot. Cod. 82. & Eusebium. Arrianus apud Photium Cod. 92. Excerpta Chronologica Latinobarbara. Cum autem vniuerso imperio, quod vtiq; Macedonum erat, praepositum hunc legisset idem, inferiore loco imaginatus est Macedoniae regnum, antiquis videlicet finibus tum ei traditum; totumque imperium quatuor in partes diuisum fuisse. Quod forte accepit ex D. Hieronymo, qui eundem errorem errauit ad Daniel. cap. 8. quem, vt solet, clausi oculis sequuntur alii.

Amyntas Nicolai F. vt conicio, Sogdianos accepit. Iustin. 13, 4, 23. ex nostra correctione, quam proponimus statim, vocabulo Archon. Hunc ergo intelligit etiam Curtius inter eos, de quibus ait: qui India, quiq; Baetris & Sogdianis &c. praerant &c. in iisdem imperijs relictis. Fuit enim hic Sogdianorum praetor. Vide sup. 8, 2, 14. & Baetrianorum, Arrian. 4, 3, 14.

Antigenes praeficitur Susis. Vide infra Susiana.

Antigonus Philippi F. cum Pamphylia & Lycia Phrygiam obtinere iussus. Curtius. Diodorus 18, 2. Appianus Syriacis. Arrian. lib. 1. & 9. apud Phot. qui Lycianas etiam nominat l. 9. vbi haec fors ei confirmatur. Dexippus Pamphylia & Cilicis vsque

vsque ad *Phrygiam* tribuit, quo loco apparet *κ* syllaba temere duplicata, *κακ* *κακ* factum, ex *κακ* *λοκ* *λω*. Certe idem auctor apud Eusebium diserte ei *Lyciam* adscribit: *Phrygiam* autem minorem. Cedrenus tamen etiam *Ciliciam ad Taurum* ei largitur. Iustinus 13, 4. solius *Phrygiae* meminit. Latinobarbarus alia omnia: *Illam autem, qui circuit contra Aquilonis partes, & illam, qui habet Ircaniam, Antigono donauit regnare.* Postea vero toti fere *Asiae* imperauit: vt fere omnes citati produunt; & cum his adiuncta Eusebiana, in successione regum Macedoniae.

Antipater sub *Alexandro Macedonibus, Thessalis, Thracibusque* praefuerat, supra 10, 4, 8. tum exercitus per *Europam* dux constituitur. Arrianus lib. 1. apud Phot. Iustinus *Macedoniam & Graciam*; Diodor. *Macedoniam cum vicinis populis* attributam ei ait: quod eodem recidit. Dextippus apud Photium Cod. 82. latius: *universa Macedonia & Gracia, Illyris item, & Triballis, atque Agranis, omnibusque adeo iis, quibus in continente [Europae] fuerat ab Alexandro adhuc supersite cum plena & summa potestate imperator praefectus.* Idem apud Eusebium *Callandrum* filium collegam ei adicit. Item Arrianus: *Quae ultra Thraciam vsque ad Illyrios, Triballos, & Agrianos pertinent; ipsaque adeo Macedonia, & Epirus ad Ceraunios vsque montes pertingens, cum Gracia universa Cratero & Antipatro obuenerunt.* Latinobarbarus: *Spaniam autem vsque Alyo flumino & Eracleoticum terminum, Antipatum ordinauit regnare, ubi quid per Spaniam intelligat, non video. non enim Iberiam, vt opinor, quanquam sic in margine notatum video à Magno Editore: sed qui non tanti quisquilias istas aestimarit, vt serio mentem intenderet.* Forte Graecus auctor scripsit *τὸ Ἐρῳτεῖα* Antipatro data, hoc est occidua imperii: quod ille mutarit in *Spaniam*, reperto regionem illam aliquando Hesperiam fuisse vocatam. *Alyo flumio* Halyn intelligere videtur; *Eracleotico* termino columnas Herculis designat. Eusebiana *Ponticam* regionem adsignant Antipatro, quo auctore, non exputo. Nam Cedrenus inde sumpsit. Verum Antipater haud diu post ipse pro arbitrio distributis prouinciis, pristinum arbitrium rerum Europaeorum sibi retinuit. Diod. 18, 38. Arrian. lib. 9.

Arcesilaus sortitur *Mesopotamiam*. Diodor. Cedrenus. Dexippo est *Archelaus*, vitiose, vt videtur: nam etiam Iustino est *Arcesilaus*. Orofio tamen sine lib. 3. *Arcelaus*. & fuerit forte *Archelaus Androclis F.* cuius mentio apud Arrianum 3, 6, 6.

Archon Babyloniæ. Diodorus. Ex quo emendandus Iustinus 13, 4, 23. loco corruptissimo, ubi fere omnia confusa & luxata sunt, vt mox videbimus. hic igitur legendum: *Babylonios Archon* (sic & Orofio vocat) *Pellæus*. Illud de Babylonia certum, non *Peucestis*, cui ademptis Persis imperiti librarii Babylonios adiecerunt, sed *Archoni* vel *Archonti* huic hos euenisse. de *Pellæo* patriæ nomine coniectura tantum est. Vulgo fuerat *Archos Pelasgos*, quasi nomen homini fuerit *Archos*, prouinciæ *Pelasgi*. quod sua sponte falsi manifestum est. In quibusdam MSS. est *Argos pellagar*. inde coniiicio patriæ nomen adiectum fuisse, vt *Archon* hic Macedo fuerit *Pella* oriundus. Quam quidem coniecturam insigni fulcimento firmat Arrianus Ind 3, 10. *Αρχων ὁ Κλεονία, καὶ Δουδονικὸς ὁ Ἀφρωδύσιος* &c. *ἔτσι μὲν Πηδαγιῶσι*. *Archon Clinia F. Pellæus*. alium autem à nostro fuisse vt credas, nulla ratione poteris. Sic igitur totus iste Iustini locus emendandus videtur: *Bactrianos Amyntas* (de quo paulo supra) sortitur, *Sogdianos Philippus*; *Signor Parthos*; *Hyrcanos Phratarfernes*; *Armenios Tlepolemus*; *Persas Peucestes*; *Babylonios Archon Pellæus*; *Arcesilaus Mesopotamiam*. Quomodo & in Orofio reponendum omnes nunc videre possunt.

Aridaus quidam apud Arrian. & Diodor. *Phrygiae* ab Antipatro praepositus: postquam Alexandri corpus in *Aegyptum* transportasset. non autem fuisse regem *Aridausum*, vt in Iustino 13, 4, 6. editur, ex multis Diodori lib. 18. locis colligi potest.

Asander. vide *Cassander.*

Atropates Mediae maiori praeficitur. Orofius, cui *Atropatus* est. Iustino *Aeropates*. Diodoro *Ατροπης* mendose, vt animaduertit etiam Bongarsius. Fuerat autem iam olim Mediae praefectus ab Alexandro. Arrian. 4, 3, 18. qui eius filiam Perdicae despondit. Arrian. 7, 1, 19. Turpe mendum in Iustino & Orofio: *Mediae maiori Aeropates, minori fecer. Perdicae praepositus*, tolle illud *minori*, & constabunt sibi omnia.

Axiarches. Vide *Oxyartes.*

Cassander Antipatri F. in *Cariam* mittitur. Curtius. Diodorus. Iustinus. Orofius. Arrianus lib. 1. apud Phot. nam libro 9. ibid. & in excerpto Dexippi vitiose scribitur *Asander*, vt aduertit And. Schottus. Balbutire mihi videtur etiam de *Caria* *Cassandro* tradita Latinobarbarus: *Phrygiam autem & illam magnam Caesariae Deandros tradidit*. Lyciam ad Hellepontum assignat ei Cedrenus. vel potius *Lyciam ac Hellep.* vt legendum sit *Αυκλος ηγη' Εδ. νωδ' ο' η' ρ' υ.* vt quidem extat in Eusebianis. Iustinus de quo eius inducta mentio, stipatoribus regis satellitibus praeficit: quod forte postea factum, non suo loco retulit Iustinus. nam a patre equitum chiliarcha constitutus est. Arrian. lib. 9. demum eo mortuo Macedoniae regnum obtinuit. Quo forte intuitu Dexippus apud Euseb. *λόγῳ πατρί* patri collegam datum autumat.

Cleomenes additur Ptolemaeo qui prouinciam *Aegypti* assignatam illi traderet. Iustinus. Fuerat enim *Cleomenes* Alexandriae aedificandae praefectus, non quidem vt architectus (quo nomine non recte cum *Dinocrate* confunditur) sed vt satrapa, vel potius iuxta nostrum supra 4, 8, 5. *Africa vel Aegypti uehigalibus* praepositus: vbi quaedam de eo disputata. Iustinum obscure satis loquentem, cum modo dictis egregie explicat Dexippus: *Cleomenes ab Alexandra rege huic Saurapia (Aegyptiae) impositus, vncariam Ptolemaeo praestare operam iussus est.* quod & Arrianus sumat. Quem postea occidit Ptolemaeus, Perdicae fauentem, vt refert Pausanias.

Clitus Lydiam accepit ab Antipatro. Arrian. lib. 9. Diodor. 18, 39. Qui non potest esse alius quam superbus ille apud Plutarch. de fort. Alex. 2, 12. de quo sup. ad 8, 1, 20. Quod & Iustin. 13, 6, 16. firmat: *Clito cura classis tradiunt.* Tunc enim victoriam illam naualem de qua Plutarchus, & Iustini prolog. XIV. obtinuerit. Vide Diodorum 18, 72.

Craterus Alexandri F. ex *Oresside* quae Macedoniae pars est. Arrian. Indic. 10, 11. Alexandri iussu in Europam proficiscebatur, *Antipatri loco Macedonibus, Thessalis Thracibusque praefuturus*, sup. 10, 4, 8. hoc interim mortuo, regiae pecuniae custos constitutus, Iustin. & cum Antipatro Macedoniae vicinam vicinamque regna obtinere iubetur. Arrianus. Curatoris etiam officio, quaeque ad regiam pertinent tutelam, mandatis. Dexippus.

Eutarches vide *Oxyartes.*

Eumenes Hieronymi F. Cardianus Arrian. Ind. 3, 12. apud L. Ampel. vitiose *Carduenus*. Cappadociam cum *Paphlagonia* habuit, cum praepo *vi regionem eam usque ad Trapezonta defenderes, & bellum cum Ariarabe gereres* qui solus detrectabat imperium Macedonum: & Alexandro alibi occupato ius regni retinuerat. Curtius. sic enim legendum: addita conuentione post *defenderes*, quam etiam ex Mss. restituit Liuius 28, 10, 3. Sigonius: *Bruij ambobus, & vi cum Annibale bellum gererent.* Nam *Ariarabes* non *Arbate* legendum clare ostendunt Plutarch. Eumene cap. 5. Arrianus. Dexippus. Diodorus, lib. XXXI. Appian. in Mithridat. Ex quibus auctoribus haurire poteris, quae promissimus supra ad 3, 4, 1. Latinobarbarus: *Paphlagonia autem in Cappadocia Eumenum scriba memoratum praecordinauit regnare*, vbi scriba non est *ο' ο' γ' γ' α' φ' ι' δ*, sed quarto casu *τ' γ' α' μ' α' ρ' τ' α*. Iustinus eadem: sed adiuncta Eusebiana vnam Cappadociam largiuntur. quibus, vt solet, assentitur Cedrenus. *Cares* etiam post adiecit Perdica. *Ly-*
lac

Laomedon Mitylenæus Syriam cum Phœnice Curtius. Diodor. Iustin. Orof. Dexippus. Arrian. Inde pulsus postea à Ptolemæo. Diodor. 18, 43. Appianus Mithrid. Quamquam ei satrapiam suam iam confirmasse videretur Antipater, altera diuisione apud Arrian. lib. 9.

Leonnatus Euxi F. Pellæus Arrian. Ind. 3, 12. *Phrygiam* minorem Hellepontio adiunctam Curtius. Iustin. Diodor. Arrian. Dexippus. Probus Eumene: *Præfecerat eum Perdiccas ei parti Asiae, quæ inter Taurum montem iacet, atque Hellepontium.* Eusebiana. Pausanias Atticis. Appianus Syriacis. Latinobarb. *Pontionem* Leonæ dixit regnare. quod de Hellesp. accipe.

Lysimachus Agathoclis F. Pellæus Arrian. Ind. 3, 12. *Thraciam adpositasque Thraciæ Ponticas gentes* obtinere iussus. Curtius. Diodorus. Cedrenus. *τὸ ἐξ δεξιῶν τοῦ πλάτος ἢ πρὸς τὸν ἰσθμὸν ἠγαμέμνων, prouinciam quæ Pontium nauigantibus ad dextram iacet.* Dexippus apud Euseb. nam apud Photium *Thraciam & Cherronesum* adscriptas ait. *usque ad mare quod Salmydessium Ponti Euxini urbem attingit,* vt addit Arrianus.

Meleager Neopolemi F. Arrian. 3, 2, 24. secundum Curtium & Arrian. occisus est ante diuisionem factam quod veritati consonum arbitror: nec enim ante hunc occisum Perdiccas tantum potuisset. Non ergo miror de prouincia ei tradita dissentire scriptores, cum ei qui non amplius in rebus humanis exstabat, nulla fuerit adsignata. Cedrenus ergo cum Eusebianis *Paphlagoniam* ei tribuit, Diodorus *Lydiam*, Latinobarbarus *Syriam* quæ *Cæle* dicitur, & *Phœnicem*.

Menander in Lydiam mittitur Curtius. Iustin. Dexippus. Arrian. vel potius remittitur. Statim enim à pr. Alexander eum ibi satrapam constituerat. Arrian. 3, 1, 27. *Nearchus Androtimi F. Cruensis,* Arrian. Ind. 3, 12. *Lyciam & Pamphiliam* sortitur. Iustinus.

Neopolemus ex Eacidarum gente. Arrian. 2, 5, 11. *Carmaniam* præficitur. Dexippus. Verum dubito, num *Armenia* legi verius sit ex Plutarchi Eumene cap. 7. Quamquam ne de nomine quidem res satis certa. *Armenis* apud Iustinum emendatum *Tiepolemus* præficitur: qui tamen in Mss. legitur etiam *Nepiolemus*. Apud Diodorum tamen & Arrian. lib. 9. *Carmaniam* præficitur *Tiepolemus*. De quo nomine infra.

Nicanor nominatur apud Iustinum. Cuius tamen Mss. magnopere turbant: ex quibus omnia potius elicias, quam *Nicanorem*. Immo *Siagnorem* quendam signare videntur, cui & 41, 5, 1. *Paribos* ait traditos. Ceterum *Nicanori* cuidam *Cappadociam*, in altera diuisione tribuit Antipater. Arrianus lib. 9. Diodor. 18, 39. Appian. de B. Mithrid. Est quidem *Nicanor* alius *Σιλύνα*, ὁ καὶ Νικάνωρ. διὰ τὸ ἀναβαίνειν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ κατοικεῖν τῶν Βαβυλῶνων, Cedrenus: sed qui nihil huc pertinet.

Oropius partem *Sogdianæ* tenuit. Dexippus.

Oxyartes siue *Oxathres* Alexandri focer *Bactrianam*. Eusebiana. Cedrenus. *Paropamisadas*. Diodorus 19, 14. qui tamen & *Bactrianorum* regem facit. Latinobarbarus: *Super Paropamisadum autem Oxidarum ordinatum regnare.* Idem Dexippus. Arrianus. Iustinus, si legas; *Paropamisadas, fines Caucasi montis Oxyartes accepit.* quod & vidit ex Diodoro Bongarsius.

Perdiccas Orontis F. Macedo ex Orestidæ, Arrian. Ind. 3, 12. imperium diuidens suo arbitratu, Curtius. Arrianus. Appianus. Iustinus sibi sumit, vt cum rege esset, copiisque præfesset quæ regem sequebantur. hoc est, vt rex esset. Curtius. Vnde & *Macedonicum* ei regnum euenisse credidere Cedrenus & Iordanes Getic. c. 10. qui & *Atheniensem* principatum adiecit. Ob eam vero potestatem regni procuratorem faciunt Arrianus, & Diodorus. *Archistratigum* Latinobarbarus. *Phrygia maiori* præficit Dexippus apud

apud Eusebium: si tamen illud excerptum est Dexippi. nam apud Phot. Arriano consentit.

Peucestas Alexandri F. Miceus, Arrianus emendatus Indic. 3, 11. *Perfidis* sa-
trapa constitutus ab Alexandro, Arrian. 6, 5, 1. in ea prouincia remanet. Diodorus. Iu-
stin. emendatus. Latinobarbarus: *Perfidam totam Perco donauit*. Confirmauit ei po-
testatem eam Antipater etiam. Arrianus lib. 9.

Philippus praeficitur *Drangae*, Cedrenus. siue potius *Drangianae*, vt in Euse-
bianis, quae Cedrenus sequi videtur: Φίλιππος Δραγγιανός. Δραγγινὴ est Diodoro,
quae Cedreno Δραγγαίνα. de Drangis supra quoque dictum ad 8, 2, 17. Diodorus Philip-
po *Bactrianam & Sogdianam* tribuit. quem minorem facit Latinobarbarus: *Togdianam*
(Sogdianam intelligit) *Philippo minori dedit dominare*. Cui consentit & Dexippus.
& Iustinus, si legas: *Sogdianos Philippus, Stagnor Parthos, Hyrcanos Phratasenes &c.*
Quae quidem lectio conciliaret auctorem non magis aliis, quam sibi metipsum. si tamen
malis ita iungere *Parthos Philippus*, intelligere poteris de posteriori diuisione apud Ar-
rian. l. 9.

Philo accipit *Illyrior*, Iustinus. Orosius. *Mediam* dant Cedren. & Eusebiana.
Sed pro Φίλων ibi scribendum Πείρων, reliqui auctores conuincunt. Philonis istius
idem non meminerunt; vt vix solum inter Alexandri duces locum tueri possit, qui
vnius Iustini, eiusque ipsius dubia adhuc lectione nititur.

Philotas obtinet *Phrygiam ad Hellespontum* primo, Diodor. 18, 12. deinde *Ciliciam*,
Curtius. Arrian. Diodorus. Dexippus. Iustin. Orosius. Latinobarbarus: *Ciliciam*
autem & Isauriam, & omnia circuitu eius Philone orauit. Sed prouincia ei haud mul-
to post adimitur. Iustin. 13, 6, 16. ob amicitiam Antigoni, vt conicio ex Diodoro 18,
62. *Cilicia* autem imponitur

Philoxenus, Iustin. ibid. Is opinor qui sub Alexandro orae maritimae praefectus
fuerat. Plutarch. cap. 37. Prouinciam ei confirmat Antipater apud Arrian. l. 9.

Phrataphernes sub Dario quoque praetor *Hyrcanorum* fuerat, Arrian. 3, 2, 7.
dedit se Alexandro apud nostrum 6, 4, 23. a quo in prouinciam restituitur, 8, 3, 17. vbi
pro *Mardos cum Tapuris*, videtur legendum *Parthos*, ex dicto Arriani loco, & Cedre-
no; qui ait in hac prouinciarum diuisione obuuisse ei *Parthiam & Hyrcaniam*: cer-
tum autem est relictum tantum in imperio quod antea habuerat, non nouum ipsi adie-
ctum aut datum. Idque confirmant Diodor. & Eusebiana. *Hyrcaniam* tantum assi-
gnat Iustinus cum Dexippo, in quo corrupte *Parthia Phrygia* scribitur.

Pithon Agenoris F. quod nomen etiam saepe scribitur *Python*, de quo Latino-
barbarus: *India autem, quae dicitur sub Indo, & usque Hydaspem, fluiuium extendens, Py-
thonae dominare praecipit*. Quae intelligas ex Dexippo: *Pithon* quidam (nempe Ageno-
ris, nam de Cratae filio supra dixerat) *horum (Pori & Taxilis) finitimus imperauit, excep-
tis Parapamisadis*. Iustinus. Orosius: *In colonias in Indis conditas Pithon Agenoris F.*
*mittitur. quo Iustini loco eum cum altero Pithone confundunt. Huius etiam sortem ra-
tam habuit Antipater*. Arrian. lib. 9. *Indorum ea ora, quae Parapamisadis adiacet, Pi-
thoni Agenoris F. tributa*. Nam ab ipso Alexandro acceperat. Arrian. 6, 3, 9.

Pithon Cratae vel Cratae F. Alcomeneus, Arrian. Indic. 3, 11. qui tamen *Eor-
densem* facit 6, 5, 9. *Parthum* Diodorus 19, 14. sed *Parthinum* scribi poterat rectius:
cuius nationis meminit Appian. pr. Illyric. & quos citat Reinecc. in Regno Illyr.
Mediam obtinere iussus. Curtius. Diodorus. Dexippus. Arrianus utroque loco. Con-
tra quos parum valet auctoritas Cedreni, & Eusebianorum, qui *Phrygiam & Lydiam*
ei dant; aut Latinobarbari, qui *Syriam usque Mesopotamiam* videtur assignare.

Porus regnum suum retinuit. Iustinus. Orosius implicite. Dexippus expresse.
Ratio

Rationem aperit Arrianus lib. 9. De proximis deinde satrapiis ea quæ ad Indum flumen est, & Patala urbs, quæ in illa India est maxima, Poro regi cesserit: at quæ ad Hydaspem flumen pertinet, Taxile item Indo, attribuitur. quando non facile esset ipsos dimouere, qui ab Alexandro ipso in imperio constituti, magnam satis potentiam nacti essent. Quod etiam de ceteris prouinciarum prætoribus intellige: quibus fere vides prætinuum ius esse relictum. Adde Diodor. 18, 39.

Ptolemaus Lagi F. Eordensis. Arrianus 6, 5, 9. Satrapes Ægypti & Africa gentium, quæ in diuisione erant. Curtius, ubi pro Satrapæ lego Satrapiam, sustinetur enim hic sensus à proxime præcedenti verbo obtineret. Ceterum idem fere dicunt Cedrenus, Eusebiana, Iustinus, Orosius, Constantinus Manasses, Diodorus, Dexippus, & Arrianus vtrisque locis. Latinobarbarus: Ægyptium autem, & quæ circa eum, usque superiorem Lybiam Philippo, qui vocabatur Ptolemaus, donauit. quod etiam aliquanto inferius repetit. Fuerit Græce. Πτολεμαῖος τῷ Λεγέμενῳ Φιλίππου, Ptolemao qui Philippi filius dicebatur. Quipper regis eius filium habitum sup. ad 9, 8, 23. ostensum est. Huius quoque sortem ratam habuit Antipater, cum etiam si voluisset, non potuisset extorquere homini præpotenti. Diodor. 18, 39. & Arrian. lib. 9.

Syriacus in Iustini exemplaribus editur: sed corruptus est locus; nec quicquam opinor inter istos Alexandri duces hoc nomine reperitur.

Seleucus Antiochi F. Iustin. 15, 4, 3. Syria & Babylone potitur, Cedrenus, Eusebiana, Dexipp. Latinob. Appianus. quod quidem Arrianus & Diod. 18, 3, 9. docent in posteriori diuisione demum accidisse: licet priori tribuat L. Ampelius. & sane à Perdicca Babylonios Archon acceperat, vt supra ostensum. At in hac distributione præficitur equitatu amicorum (sic enim sup. ad 6, 9, 21. τῶν ἰππαστῶν τῶν ἰταίων reddidimus) quem prius Hephæstion, exinde Perdiccas habuerat. quod erat munus summæ dignitatis. Ἡγεμὼν τῆς ἰππῆς τῆς ἰταϊκῆς vocatur ab Appiano. Diodorus, de qua re Dexippum & Arrianum vide. Ideoque summum castrorum tribunatum interpretatus est Iustinus. Postea à Babylonia incipiens tenuit regna Persidis, imperiumque suum auxit mirum in modum, Marcellin. 14, 26. vt pluribus imperitaret gentibus, quam post Alexandrum quisquam vnus. Appianus Syriacis.

Sibyrius, Diodoro 19, 14. Sibyrius, nanciscitur Arachosiam & Gedrosiam, Diodor. Dexippus, Iustinus, Latinobarb. Arachusia autem & Cedrusia Sibartam ordinauit regnare. Firmavit & huic imperium suum Antipater. Arrianus lib. 9. Ei Antigonus tradidit Eumenis proditores Argyraspidas. Plutarch. Eum. cap. 34. Sic enim ibi legendum pro *Ibyrio* monuit Bongarsius ad Iustin. hoc loco. Hic autem etiam ab ipso Alexandro præfectus iis regionibus fuerat. Curtius 9, 10, 20.

Stagnor vide in Nicanor.

Stasander Cyprius consequitur Ariam & Dranginam ab Antipatro. Diod. 19, 14. Arrian. quam prius habuerat.

Stafanos Solius ex eadem insula, Diodorus, Dexippus, Iustinus. qui postea ab Antipatro Bactrianam & Sogdianam accepit. Arrianus, Diodorus. pro Ariana nobis Arabiam obtrudit Latinobarbarus: Arabiam autem totam Stafanoro donauit.

Taxiles itidem regnum suum retinuit, vt Porus.

Tropolemus Pytophanis F. Carmaniam Alexandro largiente tenuit. Arrianus 6, 5, 1. Quapropter nequicquam Persidem ei tribuit Cedren. qui & vitiose Tripolemium vocat, Eusebiana sequutus. Carmaniam enim ei à Perdicca quoque tributam constat ex Diodoro. Latinobarbarus etiam Germaniam hoc est Carmaniam Tripolemo adjudicat, Dexippus Neoptolemo: sed vtrobique corruptum esse nomen, certum est ex supra dictis & ætem Arriani apud Phot. lib. 9. & Diodor. 18, 39. ubi firmatam ei ab Antipatro hanc prouinciam

uinciam legimus. Apud eundem tamen Diodorum 19, 14. *Polemon* appellatur. Huius autem *Plepolemi* prouinciam *Carmaniam*, ab *Armenia Neopolemi* vix certo distinguas, adeo & hominum illorum & locorum nomina, per vicinitatem soni mutue corruptioni sunt opportuna.

Habes nomina procerum, in quos prægrandis imperii membra distributa sunt. Ad pleniorum autem tam magnæ rei intellectum, ipsas etiam prouincias, quibusque traditæ fuerint, eadem serie percurramus. Quod quanquam tædii nonnihil & laboris plurimum habeat (nam de temporis penuria diu queri eius est, qui possit perdere) tamen utilitatis facilitatisque causa, quam ipse æstimare poteris, lubenti animo suscipimus. Notandum autem plurimam istarum prouinciarum partem breui in pauca regna cecidisse: Macedoniæ Antipatri, Asiæ Antigoni, Ægypti Ptolemæi, Syriæ Seleuci, Thraciæ Lyfimachi, & Indiæ Sandrocotti. qui ceteros commilitones suos potentia vitæque multum supergressi feruntur. Igitur

Ægyptus ab Alexandro pluribus præsidibus credita, Curtius 4, 8, 4. post mortem eius tota traditur *Ptolemæo*, cuius posterius ad Augustum vsque ibi regnauere.

Africa etiam, quoad perdomita erat, eidem *Ptolemæo* tribuitur. Ex cuius familia *Ptolem.* cognomento *Apion*, Cyrenarum regnum, quod habebat, in pop. Romanum testamento transtulit. Iustinus 39, 5, 2.

Agriani nullo *Cratere* & *Antipatro* parere, post mortem *Crateri* cum ceteris Macedonici regni accessionibus, in vnus *Antipatri* arbitrium concedunt.

Arabia quatenus perdomita fuerat, *Ptolemæo* assignatur. Maiorem tamen eius partem *Seleucus* tenuit, Appiano teste.

Arachosia diu sub *Sibyrtio* fuit. postea accessit etiam imperio *Seleuci*.

Arbelitis regio apud Diodor. 18, 39. & Arrian. lib. 9. *Amphimacho* traditur, mox cum vicinis regionibus in *Seleuci* potestatem concedit.

Aria *Stasanori* primum à *Perdicca*; deinde ab *Antipatro Stasandro* subicitur. Inter vtramque diuisionem biennio minus interfuit.

Armeniam *Plepolemo* obuuisse Iustinus videtur tradere, siue potius *Neopolemo*, vt in eo nomine diluissimum est nobis. Postea & ipsa concessit in *Seleuci* ditonem. Appianus.

Asia quæ minor dicitur *Antigono* fere tota diu paruit, cuius immonus & curator factus fuerat. Appian. sed &

Assyria aliquamdiu. Quapropter in prima diuisione eam illi obuuisse credidit auctor anonymus apud Eusebium.

Babyloniam prius *Archon* habuisse videtur: mox *Seleucus*, qui etiam inuafam *Antigono* egregie recuperavit. Appianus.

Bactriana vterior, vt Iustinus ait priores præfectos retinuit. quod Curtius & Arrianus confirmant. Inter quos eminebat *Oxathres*, vel *Oxyaries*, Alexandri focer, qui & rex Bactriorum vocaturâ nonnullis. Ergo de citiore videtur intelligendum, cui à Macedonibus siue *Philippus* siue *Amyntas*, & mox *Stasanor* impositus legitur. Totam postea possedisse fertur *Seleucus*.

Cappadocia Eumeni data est vel potius dicta, nam tum in hostium erat potestate. *Probus* Ariarathis nimirum. Quo interfecto, cum etiam *Eumenes* hostis à Macedonibus appellatus esset, ademptæ prouinciæ *Nicanor* quidam præficitur. Postremo *Seleucus* obtinuit.

Caria data *Cassandro* Diodor. 18, 3. mox *Eumeni*. Iustin. 13, 6, 14. cui illam cum vita extorsit *Antigonus*.

Carmania commissa *Plepolemo*, videtur mox *Seleuci* imperio accessisse.

Ger-

Cherroneus Thracia *Lysimacho* paruit. *Dexippus*. *Arrianus*.
Cilicia amplissima regio in partes diuisa fuisse videtur. quarum eam quæ ad
 Phrygiam pertinet, *Antigonus* obtinuerit. nisi tamen error est in *Dexippi* aliorumque
 scriptura, vt supra monui. Verius ergo dicemus totam *Philota* primum, mox *Phi-*
loxo fuisse traditam. Ad postremum *Seleucus* ea potitus est.

Drangiana secundum aliquos *Philippo* obuenerit. potiores pluresque *Stasanori*,
 qui *Scatanor* est *Iustino*, tribuunt. Altera diuisione *Stasandro* fuit commissa.

Epirus cum Macedonia adhæsit *Antipatro*.

Gedrosiam *Sibyrius* habuit.

Graciam *Antipater*: dein *Polyperchon*. *Iustinus* 13, 6, 9. à quo translata in
Cassandrum filium, effecit, vt ab initio ei tradita videretur *Dexippo* apud *Euseb.* & *La-*
tinobarbaro.

Hyrcania *Phratapherni* mansit. quo pulso aut mortuo adicitur imperio *Se-*
leuci. *Latinobarbarus* *Antigono* frustra tribuit.

Illyrii *Philoni* cuidam apud *Iustin.* tradi videntur, verum vitiosa est lectio.
 Cum Macedonia mansisset penes *Antipatrum*, haudquaquam ambigitur.

India maior pars sub *Taxile* & *Poro* mansit; adiectis etiam aliis quæ prius
 non possederant. Certe *Pishon* *Agenoris* *F.* *Parapamisadis* propinqua tenuit. hoc est co-
 lonias in *Indis* conditas vt *Iustinus* explicat: *νεκρωτις Ἰνδίας* (*Νεκρωτις*) *Strabo* lib. 15.
 vocat: aitque à *Seleuco* postea traditas esse *Sandrocosto*, qui sub ea tempora amplissi-
 mam *India* regionem possidebat. *Iustini* 15, 4. *Appianus*. *Sandrocostum* vocat *Arria-*
nus 5, 15, 25.

Isanria *Latinobarbari* calculo *Philota* tribuitur, cum *Cilicia*. nec abhorret à
 vero vicinia locorum.

Lycania *Antigono* data. *Arrian.* lib. 9. vnaque vicina *Lycia*. quam frustra *Cas-*
sandro, *Cedrenus* & *Eusebiana*; *Ngarcho*, *Iustinus* asserunt. Eam *Antigono* extorque-
 cupiens *Perdiccas*, *Eumeni* demandauit. Sed ille præualuit.

Lydiam *Menandro* tribuunt plures: *Melagro* *Diodorus*; *Pishoni* *Eusebiana*
 & *Cedrenus*. Cessit in ditionem *Antigoni*, cieceto *Clito*, quem *Antipater* præfecerat.
Diodor. 18, 52.

Macedonia demandatur *Cratero* & *Antipatro* penes quem post mortem illius
 manet, & in *Cassandrum* transmittitur. cui ea de causa obuuisse dicitur apud *Dexip-*
pum *Eusebii*, & *Appianum*. *Cedrenus*, qui *Perdicca*, & *Latinobarbarus*, qui *Aridæo*
 tribuunt; non terram Macedoniae, sed imperii arbitrium intellexere.

Mediam *Atropates* regebat *Alexandri* auctoritate, & mox affinitate *Perdicca*,
 supra proprias vires, validus. Ideo quamuis *Pishon* *Media* præficeretur, ipse tamen
 permissu *Macedonum*, dein etiam inuitis ipsis portionem eius tenuit, quæ ab ipso vo-
 cata fuit *Atropatia*. *Strabo* lib. 11. Cetera *Seleucus* postea occupauit, occiso *Antigoni* *Sa-*
trapa *Nicatoris*, secundum *Appianum*.

Mesopotamia post *Arcestatum* & *Amphimachum* *Satrapam* accipit *Blitorem* im-
 ponente *Antigono*. Ad postremum *Seleuco* subicitur.

Palastina in *Eusebianis* *Antigono* tribuitur. At ex *Iosepho* aliisque constat
Ptolemaeo paruissè, cum vicina *Syria* parte. Eius tamen præsidia eiecerat *Antigonus*.
Appian. diuque inter eos, postea etiam inter *Seleucidas* *Syria* reges, & *Ptolemaeos* *Æ-*
gypti, de eius possessione pugnatum est.

Pamphylia *Antigono* data, retentaque contra *Eumenem*. *Iustin.* 13, 6.

Paphlagonia cum *Cappadocia* eisdem dominis habuit.

Parapamisada commissi *Oxyarta*, cui videntur à *Sandrocosto* fuisse erepti.

Parthia

Parthia Phratapherni tradita erat: mox Philippo, vel secundum Iustin. Siganori mandata; tandem accessit Seleuco.

Patala traduntur Poro. Arrian. lib. 9.

Perfidem Tripalemo quidam (Tlepolemium videntur velle) potiores Peneſtae tribuunt. Postea cum omnibus circa regnis Seleuco paruit.

Phonice cum Syria & forte Palaestina Laomedonti obuenerit. vide Syria.

Phrygiam maiorem accepit Antigonus; quæ ad Helleſpontum pertinet, Leonnatus. Sunt qui Pythoni, Cassandro, Perdicæ, Philota tribuant, quos falli puto. Eumeni Perdicæ postea adiecerat; sed obtinuit validior Antigonus: cum interim Leonnatus occubuisset.

Ponius haud dubie maiori ex parte Lyſimacho obtigit, pro quo Antipatrum, aut Leonnatum falso videntur substituere. exmenes tamen etiam partem eius accepit, confinia vtriusque ex Curtio, Dexippo, Arriano colligere poteris.

Sogdiana Philippo prius, vel Anymæ: dein Stasiori data fuit. At Dexippus Oropium præficit, ignoratum aliis. Ad vltimum Seleucus possedit.

Sufiana post Perdicæ finem, in præmium nauatæ operæ Antigeni traditur, Argyraspidarum duci, ab Antipatro. Arrian. lib. 9. pro quo, vitio manifesto, apud Diodorum 18, 39. legitur Antigonus. cui geminum mendum sup. quoque in Curtio 8, 14, 15. sustulimus. De ista satrapia Antigenis, ipse Diod. 18, 62. Pellenæum fuisse colligas ex Plutarcho de fort. Alex. 2, 15. & 16. nisi forte legendum ibi Πισσαῖα. Eiusdem, puto, mentionem facit idem Auctor in Alex. cap. CXX.

Syria Laomedonti fuerat tradita; quem Ptolemaeus expulit: vicissim pulsus ab Antigono. postea Seleucus totam obtinuit, cui ea caussa statim adiudicatam putabant Dexippus Eusebianus, cum Cedreno. inter Pithonem & Meleagrum, nescio quo auctore, partitur eam Latinobarbarus.

Tapyri amissis satrapis suis, cum Parthis & Hyrcanis accesserunt Seleuco. Apianus.

Thrace quidem Lyſimacho obuenerat, qui & magnam eius partem obtinuit: superabant tamen adhuc nationes regesque liberi, à quorum Scutha, ipse captus fuit. Plut. apophth. c. 49. non enim interfectus, vt Arrianus videbatur scribere. cum enim ipse postea multam eius mentionem faciat; apparet τὸ ἀνεῖναι accipiendum, vt debellatus intelligatur, non etiam vt occisus.

Triballi cum Macedonia paruerunt Antipatro. Sed hæc hæc tenus.

10, 10, 4. *DECRETVM EST VT*) Hæc verba superflua videntur,

10, 10, 5. *TESTAMENTO*) Vide sup. ad 10, 5, 4.

10, 10, 8. *EXPEDITIVS AVGERE*) Sen. epist. 101, 2. ex P. Syro,

Facilius crescis dignitas, quam incipit. Vide Flor. 2, 2, 2.

10, 10, 9. *SEPTIMVS DIES*) Ælian. hist. var. 12, 64, 2. *triginta diebus inhumatum iacuisse* narrat. Fieri potest, vt neuter fallat. Raderus, qui mox subicit de corpore in Ægyptum aucto, quasi sentiret Ælianum triginta dies computasse à morte Alexandri, donec Alexandria humaretur: sed ex Diod. 18, 28. patet biennium extractum fuisse, antequam id fieret. Luctum ea super re Olympiadis exponit Ælian. hist. var. 13, 30. Apud Lucianum in Dial. mort. ait Diogeni: *Euiannum in Babylone iaceo tertium iam diem: porro Ptolemaeus ille satelles meus, si quando detur ocium ab his rerum tumultibus qui nunc instant, pollicetur in Ægyptum deportaturum me.*

10, 10, 10. *MESOPOTAMIÆ ÆSTVS*) Vid. Strabo lib. 16. Plut. Alex. c. 66. Ammian. 18, 17. *Vbi solis radiis exarserit tempus, in regionibus æstu am- busis.*

PLE-

PLERAQUE ANIMALIA) An rectius plerumque?

10, 10, 12. **NPLLA TABE**)

Contra Lucianus in dial. Philippi & Alexandri, facit istius cadaver porrectum iacere, turgidum sane, & iuxta aliorum corporum morem contactu suo omnia labefaciens. Pro Curtio tamen, & qui alii cum eo sentiunt, sit; quod constat eximia corporis temperie fuisse præditum eum hominem, ut ex eius ore ac membris omnibus fragrantia mire sua vis deflueret, auctore Zonara, ex Plutarchi Sympos. 1. 6. ita ut tunica fragrantia replerentur aromatum odorem emulante. Credibile tamen est, non ita plane neglectum iacuisse, præsertim in tanto æstu, id enim contra omnem morem atque rationem fuisset factum: nec impedire poterant istæ turbæ, quin saltem ad durationem melle perfunderetur. quod etiam ita gestum non absurde propugnes adiuvante Statio Sylu. 3. 2, 117.

Duc & ad Amathios manes, ubi belliger urbis

Conditor Hybleo perfusus nectare durat.

Fabulam autem illam fuisse sparsam verisimile est, ad eximendam opinionem de veneno regi dato. Vide Gregorii Hortii problema, an cadaver humanum, aliquot septimanis incorruptum nullo artificio accedente durare possit.

10, 10, 13. **ÆGYPTI CHALDÆIQUE**)

Morem Ægyptiorum hunc purgandi cadavera, & odoribus imbuendi, exponit diserete Herodot. 2, 86. Scripsit & Lucianus de hoc more *ἡδὲ πινδύς, de luctu*. Vsi sunt veteres in condiendis corporibus mortuorum sale, nitro, cedro, asphalto, melle, cera, myrrha, balsamo, gypso, calce. Caput octauum Io. Kirchmanni lib. 1. de funer. Rom. consule. Alexandrum quoque Neap. 3, 7. & Tiraquellum. Grestferum de funebri Christianorum ritu. Raderus. *Ἐνεπίκουρος* reddiderunt LXX. Genes. cap. 1. in quo opere maxime Ægyptiorum cura præcellit, ait Augustin. fin. lib. 1. locut. de Genesi.

ATTRECTARE EVM)

Quid si legas deum? comparat enim quodammodo hic mortales cum diis. Raderus. Idem mihi videbatur, eadem antithesis in Iustino 2, 12, 10. *quam nulle sint mortalium adversus deos vires*. & quod illi ius fasque esse precantur eodem tendit, quo Vitellii adulatio apud Dionem lib. 59. qui interrogatus à Caio, num se vidisset cum Luna congressi, respondet, *ὁμῶν τοῖς θεοῖς, δέωρον, μάλοῖς ἀπὸ ἀλλήλων ὁρᾶν ἴξαι*. Solis vobis diis, domine, fas est inuicem videre & conspici. sic ergo & attrectare.

REPLETVM ODORIBVS SOLIVM)

Ita sunt hæc iungenda. Diodor. 18, 26. *cadaveri locus mallei ductura ita fabricatus erat, ut probe quadraret, quem usque ad medium aromatis, quæ & fragrantiam & durationem cadaveri præberent, refererant*. Supra capulum &c. pergit exponere quod dicit Curtius, *capiti adiecta forma eius insignia*. Aureum autem fuit hoc solum, ex more Persarum de quo Briffonius. Sic apud Florum. 4, 11, 11. *Cleopatra in diserto odoribus solio, iuxta suum se collocavit Antonium*. quo loco etiam de hoc Curtiano diximus. Ceterum aureum istud solum diu postea sublegit Ptolemæus Cocces, aut *Coccyx* (si recte Strabonem lib. 17. emendavi in prologis Trogi) substituto vitreo. Apud Eustath. in Dionysii vers. 254. idem narratur verbis Strabonis.

10, 10, 14. **VENENO PLERIQUE**)

Ex quibus hodie supersunt Iustin. 12, 14, 6. Ouid. in Ibin. v. 297. Suidas. Plin. 30, 16, 4. Vitruvius 8, 3. nonnulli apud Diodor. 17, 118. Plutarch. c. 129. Tacit. 2, 73, 2. Arrian. 7, 5, 14. Bassianus Caracalla apud Dionem. Iornandes de reb. Get. c. 10. Ælian. hist. an. 5, 29, 7. Oros. 3, 20. Plutarch. de invidia c. 5. Constantinus Manasses. Dio Chrystost. de fortuna orat. 64. ex emendatione Casauboni. Pausanias in Arcadicis dubitat an veneno ex Stygis fonte perierit. Alii morbo ex vinolentia contracto decessisse tradunt, ut Ephippus apud

Bbbb

Athe-

Atheniensem 10, 9. Probus de regibus. Plutarch. c. 129. Euseb. de vita Constant. 1, 3. Alian. hist. var. 3, 23. Solin. cap. 15. Zonaras. Liv. 8, 3, 7. Arrian. 7, 5, 14. Sen. epist. 83, 32. Nam Statius Sylu. 4, 6, 72. utram opinionem sequatur his verbis;

Cum traheret letale merum

in incerto est. L. Ampelius non immerito dubitat, *vinolentia* Alexander, an *veneno* perierit. Contra opinionem de veneno stygis militat, quod diu postea cadauer incorruptum mansit, etiam ab Augusto inspectum, ut Sueton. scribit. Sed id fieri non potuisset, si stygis aqua septica fuisset extinctus. Vide Scabig. Exerc. ad Cardan. 141, 2.

IOLIAM) Idem reperies apud Plutarch. c. 129. & in Hyperide c. 4. Arrian. 7, 5, 14. Iustin. 12, 14, 6. Orol. 3, 20. Vitruvium 8, 3. Qui omnes egregie confirmant emendationem Casauboni in Dionis orat. 64. legentis, *ὅτι τὸ Ἀλιζανδρον (ἄλλο κτενὲ) ἰόλας καὶ κούλιξ*, pro *δὲ ἄλλο καὶ κούλιξ*. Tamen à Cassandro poculum illud traditum significant Val. Max. 1, 7, 2. ext. & Suidas. Diodor. 17, 118. filium Antipatri poculum regi tradidisse scribit: nomen haud adjicit.

ANTIPATRYM) Dio Chryl. dicto loco ait de occidendo eo delibasse Alexandrum. cuius apophthegma relatum est sup. ad 10, 4, 9.

10, 10, 16. IN MACEDONIA GIGNITVR) Imo in Arcadia. Locum huic Curtii diligentissime explicat Nicol. Loënsis epiphill. 3, 10. Item Leopard. emendat. 4, 8. Vide & Iustin. 12, 14, 7. d. Adde Tzetzem in Lycophronis Alexandriam, Virgil. Æneid. 7. Didymum Homeri interpretem Iliad. 19. Vibium Sequentium citatos a Philandro ad Vitruvium 8, 3. Item Tertull. c. 50. de anima.

VNGVLAM IPMENTI) De hac re vide modo citatos. Hecmodoto noto, Aristotelem inuidia grauari, quasi ipse Antipatro consilium id dederit, venenique eius naturam detexerit. Sane & Alexandrum ab eo alienum fuisse, & ab Alexandro ipsum, constare potest ex Plutarch. c. 98. item de sui laude cap. 19. & de profect. virtut. sent. c. 10. Ergo Plin. 30, 16, 4. *Vngulas tantum mulierum reperias; neque aliam vllam materiam que non peraderetur à veneno Stygis aqua, cum id dandum Alexandro Magno Antipater mitteret, memoria dignum est, magis Aristotelis infamia excogitatum.* Adde Plutarch. c. 129. Arrian. 7, 5, 14. Diodor. 17, 118. Quod quidem utcumque traditum, in seclum Aristotelis post multa secula acerbè vindicauit Bassianus Caracalla apud Dionem.

DVNTAXAT PATIENS) Sequebatur esse constat: quod merito, ut manifestam repetitionem priorum, cum Acidalio expungimus.

10, 10, 19. INTERFECTIS OMNIBVS) Cassander Antipatri interfecit Olympiadem Alexandri matrem, Diodor. 19, 61. Iustin. 14, 6, 11. Eusebius. Pausan. in Atticis. Alexandrum eius ex Roxane filium, cum ipsa matre, Diodor. 19, 104. Eusebius. Herculem alterum eius filium, Pausan. in Bœoticis. Ergo Iustin. 16, 2, 5. ait *Cassandri domum Alexandro M. stirpis extinctæ penas luisse.* Ex Radcro. Adde Reinccium in Regno Maced. Iosippum Hebr. à pr. Iustin. 15, 2, 3. 16, 1, 15. 16, 2, 5.

10, 10, 20. CORPVS EIVS) Pompa qua translatum fuit exacte describitur à Diodoro 18, 26.

A PTOLEMÆO) Alian. hist. var. 12, 64. elegantem fabulam narrat: eum diu iacuisset insepultus Alexander, Aristandrum vatem rem exprobrasse ducibus, adiecto felicem fore, qui corpus Alexandri in sua prouincia haberet. Quo inductum Ptolemæum id clam auexisse, decepto etiam Perdica, qui persecutus eum fuerat. legendum enim *Πτολεμαῖος τὸ σῶμα ἐξέκλιψεν*, non, ut vulgo, *ἐξέκλιψεν*.

MEMPHIM) Pausanias Atticis: Ptolemæus is Macedonibus, quibus negotium daturum erat ut Alexandri cadauer Ægas repositarem, ut sibi illud traderem persuasit.

fit, acceptumque Macedonico ritu in Memphi condidit. Adde Diodor. 18, 29. Arrian, apud Phouium.

ALEXANDRIAM) Secus quam voluit Alexander apud Instin. 13, 4, 6: quæ verba reperiuntur sup. 10, 5, 4. Vide notas Amantissimi Soceri ad Sueton. Aug. 18, 1. *Conditorium & corpus Magni Alexandri, cum prolatum e penetrati subiecisset oculis, (Augustus) corona aurea imposita, ac floribus aspersis veneratus est.* de eo Lucan. 2, 694. *Cum tibi sacrato Macedon seruetur in antro* in apostrophe ad Ptolemaum: & 9, 154.

adyisq; resectum
Corpus Alexandri pigra Marcotide mergam.
 quod in dolorem saculi, inuidiamque fortuna, in conditorio seruari, eleganter ait Plin. 37, 2, 6.

NOMINI HONOR HABETVR) Varins atque multiplex, præfertim gesta eius extollendo. de qua re Iulianus orat. 1. haud inepte iudicasse videtur, omnia illa, & responsa, aut per vitium obiectas species de Alexandro vulgata, à poetica licentia non multum recedere. Ceterum quantus eius memoriæ sit honor habitus ex subiectis passim cognosces. *Dicuntur iuuari in omni actu suo, qui Alexandrum expressum vel auro gestitant, vel argento.* idque Macrianorum familiam obseruasse tradit Pollio in Queto ex XXX. Tyrannis. Eius effigie Augustus signauit. Sueton. Aug. 50, 1. Idem eius sepulchrum curiose inspexit; corpusque honore affecit: vt paulo supra dictum. *Magnus est cognominatus, quod cognomen externorum nulli verius iustisq; conuigit, iudicio Sabellici exemplor. 6, 3.* Creditus est in somnis apparere, & quæ agenda essent præcipere. quam famam commento suo firmavit Eumenes, de quo sup. ad 10, 6, 4. & apud Plutarch. c. 11. de alio insomnio. item Antiochus Soter, qui cum Gallis pugnaturus, militibus hoc somnio audaciam fecit, Alexandrum addituisse sibi, vtque cesseram daret *ἐπαύριον* iussisse, ita victoria potiturum. Tam æra Alexandri in *Orientis partibus* obseruata, haud leuis honor est. alios nec minores his, &

multis modis plures, quos collegeramus, *in commodius*
tempus differimus. vid. Ind. honorare.

Ματαιότης ματαιότητος, τὰ πάντα
ματαιότης.

VNUM EST NECESSARIUM.

